

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیچهل و پنج فداي
چهل و پنج

هر چند استقلال مقابل ذوب آهن، دیرهنگام مزدم حملاتش را گرفت اما یک برد دیگر را کسب کرد. تیم سایپنتو همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد به ذهنیت برنده رسیده و بازی‌ها را با موفقیت پشت سر می‌گذارد. آنها در هفته‌های اخیر، نیمه‌های دوم جذابی را به تماشاگران خود هدیه داده‌اند و امتیازات با ارزشی را دشت کرده‌اند که در امتیازشماری هفته‌های آخر، قیمت طلا را پیدا می‌کند.

البته از استقلال و سرمربی جوشی‌اش باید یک سؤال ساده هم پرسید. اینکه تا کی قرار است نیمه اول‌های شما اینقدر کسل‌کننده و پر اشتباه باشد؟ استقلال امسال تا اینجا کمتر از نیمه اول‌هایش بهره برده و بیشتر امتیازاتش را در نیمه دوم به دست آورده که اتفاق مثبتی نیست.

اینکه چقدر دیگر باید این نیمه اول‌های سردرگم، خسته‌کننده و سرشار از اشتباهات فردی را تحمل کرد، سؤالی است که فعلاً پاسخی ندارد.

نکته اصلی در مورد بازی استقلال این است که انکار آبی پوشان، دیکته کردن بازی هدفمند به حریف را از نیمه دوم آغاز می‌کنند. نیمه اول انگار نیمه محک زدن و تست کردن و شناسایی حریف است.

استقلال ۴۵ دقیقه اولش را می‌دهد تا ۴۵ دقیقه دومش را بگیرد.

۴۵ دقیقه اولش را خراب می‌کند تا ۴۵ دقیقه دومش را بسازد. یک روزی می‌رسد که نیمه دوم هم پشت در بسته می‌ماند و آن وقت حسرتش را می‌خورد که چرا از وقت استفاده بهتری نکردید.

این استقلال اما خوشبینی دارد. چند ماه دیگر به سایپنتو زمان بدهید تا یکی از تهاجمی‌ترین تیم‌های تاریخ استقلال را تحویل‌تان بدهد.

استقلال همچنان نیازمند زمان برای هماهنگی بیشتر و همچنین تغییرات در فصل نقل و انتقالات است. آنها یک مهاجم مرکزی می‌خواهند.

این تیم، تمام ذوب آهن نیست

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

اگر قرار باشد مهدی تارتار را تنها با یک فصل به خاطر بسپاریم، بی‌شک آن فصل، فصل نخست پارس جنوبی جم در لیگ برتر خواهد بود. جمی‌های لیگ هفدهم به ضدحمله‌های برق‌آسا و پارتیزانی معروف بودند. خط حمله و جناحین متشکل از علی دشتی، مهدی زبیدی، ارسلان مطهری، مجید علیاری و

آلویز نانگ؛ جنگیدن برای بریدن نفس هر رقیب سرسختی را از بر بود. ذوب آهن مهدی تارتار تفاوت فاحشی با پارس جم تازه‌وارد به لیگ ۵ سال قبل دارد. گاندوهای اصفهان که در روزگاری نه‌چندان دور پرچمدار فوتبال ایران در لیگ قهرمانان آسیا بودند، در ۹ هفته نخست فصل جاری به فوتبال اقتصادی و درو کردن تک‌امتیازها قناعت ورزیدند. این روند هر چند ذوبی‌ها را پیش از شکست لحظه آخری مقابل استقلال

به یکی از سه تیم بدون شکست لیگ بدل ساخته بود، اما در عین حال، آنان را به آرام‌گرفتن در میانه جدول عادت داد. ذوب آهن تارتار در فاز دفاعی خود را تیمی به شدت سخت‌کوش نشان داده که از پرسپولیس و سپاهان موفق به گرفتن کلین‌شیت شده و اگر اشتباه عجیب و ناهنگام مهدی قریبی نبود، مقابل استقلال نیز چنین نتیجه‌ای را ثبت می‌کرد. اما در همین هفته‌های سپری‌شده و بویژه در بازی

مقابل آبی‌های پایتخت، شاگردان مهدی تارتار نشان دادند که پتانسیل به نمایش گذاشتن فوتبالی هجومی و تماشگرپسند که یادآور ذوب آهن طوفانی یحیی گل محمدی و منصور ابراهیم‌زاده در دهه‌های گذشته باشد را دارد. در خط میانی ذوب آهن، محمدحسین اسلامی ۲۱ ساله، سجاد جعفری و احسان پشینه‌ای که اغلب به نیمکت دوخته می‌شود، بازیکنانی خلاق و

تکنیکی هستند که در صحنه‌های متعددی نبض بازی را در دست گرفته و خط دفاع استقلال را با شکاف مواجه ساختند. سجاد آشوری نیز در قامت مهاجمی چابک و تیزهوش ظاهر شد. با در دست داشتن چنین بازیکنانی، شاید فوتبال دفاعی برای جمع کردن تک امتیازهای لیگ کافی باشد، اما برای نشان دادن تمام ظرفیتی که گاندوهای اصفهان می‌توانند در مستطیل سبز رو کنند، خیر.

من همان جزیره بودم...

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار

بخت و اقبال یک پدیده کاملاً تصادفی است که امکان وقوع آن در هر پدیده‌ای قابل پیش‌بینی نیست و نمی‌توان روی آن حسابی باز کرد. هر اندازه که پای دانش و علم وسط بیاید، امکان بروز پدیده تصادفی به اسم شانس کمتر می‌شود. در حقیقت بشر با اتکا به دانش و گزاره‌های علمی کوشیده تا به نتیجه مطلوب و مدنظرش بیشتر نزدیک شود و شانس بروز بخت و اقبال را کاهش دهد. این گزاره به اندازه‌ای پررنگ است که سرالکس فرگوسن کبیر در توصیف آن گفته: «شانس همیشه سراغ افرادی می‌رود که لیاقتش را دارند.» یک جمله معترضه کنایه‌آمیز که در کنه خود

به این حقیقت کلیدی اشاره دارد که علم نقش اصلی را در موفقیت ایفا می‌کند و قمار کردن روی پدیده غیرقابل پیش‌بینی نظیر شانس تا چه اندازه عبث است. شانس و اقبال همیشه سراغ ما نمی‌آید. بنابراین نباید فراموش کرد که قرار نیست همه چیز همیشه به نفع ما باشد و بخت با ما یاری کند. آنچه در بازی استقلال برابر ذوب آهن رخ داد، برشی از این واقعیت است. استقلال تیمی که در زمین بازی و مستطیل سبز به نظر هیچ ایده کاربردی ندارد و تنها روی شانس و بخت و اقبال حساب کرده. استقلال نه فوتبال مالکانه‌ای ارائه می‌دهد، نه برنامه مشخصی برای حمله و گلزنی دارد، نه ایده‌های تاکتیکی نوآورانه در شکل بازی ارائه می‌دهد و نه حتی خلق موقعیت می‌کند. یک تیم آتارشی زده که گویی

هیچ تاکتیک و پلن خاصی ندارد. استقلال جزیره‌ای است که با هیچ وسیله‌ای نمی‌توان به آن راه یافت. یک جزیره دورافتاده و تنها. این ابداء یک نگاه تلخ‌اندیشانه به استقلال این فصل نیست، بلکه برگرفته از حقیقتی است که در مستطیل سبز به عینه آن را می‌بینیم. تیمی که با دو جین ستاره ریز و درشت برای رسیدن به دروازه حریفان عذاب می‌کشد و دست آخر جورش را باید مدافعان پراشتباه حریف بکشند. ریکاردو و سایپنتو سرمربی استقلال به فوتبال مالکانه اعتقاد دارد و تأکید می‌کند که فوتبال رو به جلو با مؤلفه‌های هجومی، فلسفه اوست. اما سایپنتو حداقل تا اینجای فصل در تغییر فلسفه استقلال توفیقی نداشته. استقلال در فصل گذشته تیمی بود که اولویتش حفظ فضاها بود و

از دادن توپ به حریف ابایی نداشت. یک تیم زیرک اما حوصله سربر که بخوبی این ایده را در زمین پیاده می‌کرد و نتیجه آن این بود که استقلال به سختی گل می‌خورد و با حوصله منتظر اشتباه مرگبار حریف باقی می‌ماند تا زهر خود را بریزد. سایپنتو قصد داشته در این فصل دکترین این تیم را تغییر دهد اما تنها تغییری که او در انجام آن موفق بوده، از دست دادن صلابت و اقتدار آبی‌ها در فاز دفاعی بوده و در بخش تهاجمی هنوز اتفاق تازه‌ای از تیم سایپنتو ندیده‌ایم. استقلال برای تکرار قهرمانی فصل گذشته باید جسورتر، بی‌پروا، تهاجمی‌تر، گلزن‌تر و در یک کلام بسیار متفاوت‌تر از چیزی باشد که تا کنون دیده‌ایم. جزیره استقلال باید به بقیه سرزمین‌ها وصل شود!

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

به کار ما اعتقاد دارید؟

مشکلات داوری معضل اخیر بازی‌های لیگ برتر است که کمتر سرمربی را در کنفرانس مطبوعاتی بعد از بازی می‌بینید که از عملکرد داور رضایت داشته باشد و بدون انتقاد به داوری استادیوم را ترک کند. داستان استقلال‌ها اما کمی فرق می‌کند، اعتراضات به داوری باعث شده که سرمربی این تیم سه جلسه دور از نیمکت تیمش باشد و ۴۰۰ میلیون

جریمه نقدی شود. اما بالا و پایین پریدن سایپنتو به جز ضرر به خودش و تیمش نفع دیگری نداشته و داوران به قضاوت‌های اشتباه خود در لیگ ادامه می‌دهند. سرمربی پرتغالی اعلام کرده بود که تا اینجا فصل و قبل از بازی با ذوب آهن ۶ پنالتی آنها گرفته نشده. در بازی روز جمعه آبی‌ها در اصفهان مقابل ذوب آهن نیز به گفته کارشناسان پناالتی ۱۰۰ درصد روی آرش رضواند را داور سوت نزد. اگر گل به خودی دقیقه آخر ذوب آبی‌ها اتفاق نمی‌افتاد به احتمال زیاد بازی باز هم مساوی به پایان می‌رسید. این گل به خودی و ضربه سر اشتباه محمد قریبی شاید عدالت پنهانی برای آبی‌ها و پناالتی سوخته آنها مقابل تیم جواد نکونام بود. چیزی که مشخص است این است که تا زمانی که بهانه جایز الخطا بودن داور وجود دارد، آمیدی به درست شدن داوری لیگ ایران نباید داشت. جان مارتان وی ای را بیابورید!

ارزیابی هفته نهم لیگ برتر

در به در دنبال VAR

حمیدرضا عرب- فوتبال ایران این روزها عمیقاً نسبت به داشتن وی‌ای‌ای یا همان کمک داور ویدیویی احساس نیاز می‌کند. لیگ برتر ایران بدون شک با داشتن این تکنولوژی حرفه‌ای که اختصاص به بازیابی صحنه‌های مشکوک دارد، فضای آرام‌تری را تجربه خواهد کرد و حق را به تیم‌هایی

خواهد رساند که بابت اشتباهات داوران متضرر شده‌اند. بی‌شک جامعه داوری در فوتبال ایران به حدی پاک هست که بتوان با قاطعیت سینه جلو کشید و از داوران به خاطر صداقت‌شان دفاع کرد اما فقدان کمک داور ویدیویی حرف و حدیث‌های بسیاری برای جامعه داوری ایران به

وجود آورده و فدراسیون فوتبال ایران باید به سرعت در راستای تعبیه این تکنولوژی در ورزشگاه‌های ایران استین بالا بزند. اوضاع به حدی حاد است که مهدی تاج نیز که نظاره‌گر بازی استقلال و ذوب آهن بود، به این موضوع مهم اشاره کرده و به نبود کمک داور ویدیویی اشاره کرده است.

ناکام هفته: امیر قلعه نویی

شکست خانگی مقابل نساجی از امیر قلعه نویی که صدرنشین لیگ بود، ناکام‌ترین چهره هفته را پدید آورد. گرچه جواد نکونام نیز گزینه بود اما قلعه‌نویی توانست از نکونام سبقت بگیرد و این عنوان را صاحب شود. قلعه‌نویی با این باخت خانگی بار دیگر به همگان ثابت کرد که قصد ندارد به روند سینوسی و پر فراز و نشیبش با تیم گل‌گهر خاتمه دهد. او سال‌ها همین نتایج را می‌گیرد. گاهی خوب، گاهی بسیار ضعیف.

مریبه هفته: حمید مطهری

بدون شک لقب بهترین مریبه هفته را باید به حمید مطهری داد که با تیم نه‌چندان مطرح خود توانست گل‌گهر که صدرنشین لیگ را یکد می‌کشید، شکست دهد. مطهری تا پیش از این پیروزی چندان امیدوار کننده ظاهر نشده بود اما با بردی که مقابل امیر قلعه‌نویی به دست آورد نشان داد قابلیت تبدیل شدن به یک مریبه ایده‌آل را در فوتبال ایران دارد. البته مطهری تا رسیدن به یک نقطه اطمینان‌بخش راه درازی پیش‌رو دارد.

تیم هفته: هوادار

ساکت الهامی با تیم هوادار دومین برد پی در پی را نیز در لیگ بیست و دوم به دست آورد. تیم او در میدان بازی با ملوان بندرانزلی به واقع از همه جهات برتر بود و فوتبالی رو به جلو و هدفمند را ارائه کرد. هوادار را که شاید در ابتدای فصل مشرتی سقوط به لیگ پایین‌تر می‌دانستند حالا باید دست کم در ردیف تیم‌های میانی قرار داد. این تیم با ۱۱ امتیاز در رتبه دهم جدول قرار دارد و اگر در نیم فصل دوم قدری تقویت شود چه بسا رتبه تک‌رقمی را هم در نهایت به دست آورد.

بازیکن هفته: محمد عباس‌زاده

این اولین هت‌تریک در لیگ بیست و دوم بود که با نمایش خیره‌کننده محمد عباس‌زاده در بازی تراکتور مقابل نفت مسجد سلیمان در لیگ بیست و دوم به ثبت رسید. عباس‌زاده حتی می‌توانست بر تعداد گل‌های زده‌اش در میدان بازی با نفت مسجد سلیمان بیفزاید اما او در نهایت با همین سه گل به روز خوب خود خاتمه داد. عباس‌زاده با این سه گل لوکادیا را هم جا گذاشت و به صدر جدول گلزنان لیگ برتر رفت. او حالا آقای گل لیگ است.

محمد عباس‌زاده (تراکتور)	یورگن لوکادیا (پرسپولیس)
محمود قائدرحمتی (آلومینیوم)	یاسین سلمانی (سپاهان)
مسعود ریگی (سپاهان)	مهداد عبدی (نساجی)
صائب محبی (هوادار)	محمد دانشگر (سپاهان)
مرتضی پورعلی‌گنجی (پرسپولیس)	رافائل داسیلوا (استقلال)
علیرضا حقیقی (نساجی)	
تیم منتخب هفته: ۲-۴-۴	